

Tähtiin eksynyt, valovuosien päähän, menneisyyden ja tulevaisuuden väliin. Olenko matkalla kotia kohti, en tiedä. Rataani sivuaa toisinaan mustat aukot, joiden armoton voima imee mukaansa kyselemättä. Edestä löytyy vain musta tyhjiys, tyhjiys joka repii lähes kappaleiksi. Ajankulku hidastuu, lopulta pysähtyy. Häviän elämästäni, mieli tyhjenee. Menneisyys vääntää rinnalle, työntää tämän hetken ja tulevaisuuden taakseen. Olen menneisyyden puristuksessa. En pysty käsittelemään tätä hetkeä, enkä tulevaisuutta. Minut on vangittu menneisyyden takaumiin. Lopulta puristus hellittää, synkkien voimien paiskatessa minut uudelle radalle. Menneisyys on menettänyt merkityksensä. Olen avaruustuulten armoilla, jälleen matkalla kohti tuntematonta. Haluaisin vain päästä kotiin, mutta taival tuntuu olevan ylivoimainen.